

lættelse osv. Og på daværende tidspunkt holdt skatteministeren jo også ord, for der kom et lovforslag i Folketinget, som vi fra Frihed 2000 i øvrigt støttede, fordi det var fornuftigt at få tilpasset nogle afregningstider og afskaffe noget unødigt bureaukrati.

Men skatteministerens løfter om, at han ikke havde tænkt sig at gøre noget ved momsloven og afregningstiderne for moms, holdt jo ikke ret længe. Det holdt ikke længere, end til der blev givet en arbejdsordre fra Finansministeriet: Skaf nogle penge. Så når skatteministeren på et tidspunkt skal kigge lidt i scrapbogen, så synes jeg, at skatteministeren skulle kigge på nogle af de løfter, der blev givet i den minikronik i Børsen, for de løfter bliver brudt med lovforslag nr. L 120.

Så gør man den betragtning, at den gennemsnitlige likviditetsforbedring for staten udløser en rentebesparelse på 765 mio. kr. Så gør man op i bemærkningerne, at det betyder så en erhvervsøkonomisk belastning på et tilsvarende beløb. Men sådan er virkeligheden jo ikke, for den rente, staten kan låne til, er jo langt lavere end for de her virksomheder. En lang række af de her virksomheder skal ud og forøge deres kassekredit, som måske i forvejen er anstrengt, fordi det ikke lige går helt så godt i deres branche, og de renter, de skal låne til, er markant højere end de renter, som staten kan låne til.

Det er jo derfor, staten stiller med rentegaranti osv. til Danmarks Radio, og hvad ved jeg, så man kan låne til lav rente. Det kan virksomhederne ikke, og derfor er den erhvervsøkonomiske beregning, der er heri, fuldstændig uden hold i virkeligheden, og det vidner om, at der ikke er ret mange af de embedsmænd, ministeren har, der nogen sinde har været i en privat erhvervsvirksomhed, siden man kan lave sådan et regnestykke. Men man går altså ud og fjerner denne likviditet. Man tvinger virksomhederne til at låne nogle penge i pengeinstitutterne, som de så kan stille til rådighed for staten.

Så var der nogle, der gjorde den bemærkning, at i gamle dage var det, fordi virksomhederne måske ikke var så gode til at opkræve pengene hos deres kunder. Det er jo ikke kun et spørgsmål om, hvorvidt man er god til at opkræve penge hos sine kunder. Det er også et spørgsmål om, hvorvidt ens kunder har betalingsmulighed. Og at det her det skal udløse disse dominoeffekter, hvor en erhvervsvirksomheds manglende betalingsevne betyder, at hele dominocirklen går i gang, synes vi ærligt

talt er dårligt, blot fordi man her op til jul skal hænge lidt vinduespynt op i finansministerens vindue.

Derfor er der for Frihed 2000 kun ét at gøre, og det er at indstille lovforslaget til forkastelse.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Efter nu at have lyttet til talerne, så kunne jeg ikke lade være med at få denne lille tanke: Hvad ville der være sket, hvis man sådan forestillede sig, at vi havde afskaffet momsen eller aldrig havde indført den? Ja, så havde der vel ikke været erhvervsliv i Danmark. Fordi det eneste, vi snakker om her – jeg siger ikke, at det ikke er en belastning, fordi det er det selvfølgelig – er, at de penge, som virksomhederne opkræver, de modtager statens penge, i stedet for at de nu kan have dem til sin rådighed i 76 dage i gennemsnit, så kan de have dem til sin rådighed i 55 dage fremover i gennemsnit.

Prøv at tænk, hvis ikke vi havde momsen, så havde man slet ikke den der. Jeg kunne forstå på hr. Kim Behnke, at det ville være simpelt hen den største ulykke, der kunne overgå dansk erhvervsliv, hvis ikke vi havde moms. Der er andre festtaler, som hr. Kim Behnke holder, der har et andet modsatrettet indhold.

Jeg kan heller ikke lade være med at gøre den bemærkning til hr. Kim Behnke, at det kan godt være, at han mener, at Børsen er synsk, men det ændrer ikke ved, at den der forside, som Børsen bankede op, da opkrævningsloven var ude til høring, var lige så forkert som en meget væsentlig del af det, der står i Børsen på skatteområdet, ofte er det.

Det var nemlig en fuldstændig and grebet ud af den blå luft, og man havde som så ofte gjort sig mere umage med ikke at henvende sig til Skatteministeriet og få nogen former for faktuelle kendsgerninger ind i artiklen, fordi så har man jo ødelagt sin egen forside.

Og det svar, som jeg gav, står stadig væk til troende. Det var en kommentar til det lovforslag, som man havde misfortolket, som man skrev en stor artikel om, og som var fra a til z – det er vel ikke dér, hr. Kim Behnke er i dag – men i hvert fald fra ende til anden grebet ud af den blå luft uden nogen former for sagligt, fagligt indhold.

Så kun den bemærkning til fru Mariann Fischer Boel, der mente, at det her var interessant at lave af hensyn til DAU. Der er jeg nødt til at sige til fru Mariann Fischer Boel, at vi ikke er specielt optaget af DAU, for DAU er faktisk